

vedskjender mig ogsaa den Anskuelse, at det vilde være meget uheldigt, om man vilde lægge alle disse Smaaforbrydelsesfager under Rævningeretten. Den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds brugte, saavidt jeg mindes, ved denne Leilighed et meget stærkt Udtryk, idet han sagde, at det vilde være at vise en uhyre Mistillid mod Rævningeretten at unddrage disse Sager fra dens Behandling, men dette forekommer mig rigtignok at være aldeles forkeert. Dersom der skulde være Tale om Mistillid til Rævningeretterne, saa maatte man snarest vente, at man vilde søge at unddrage dem Behandlingen af de større og vigtigere Sager. Men det er jo aabenbart, at naar Ministeriet i sit Udkast har villet henlægge de mindre Sager til Herredsretten og har unddraget dem fra Rævningeretten, saa er dette begrundet i Frygt for, navnlig i Begyndelsen, at behyrde Rævningeretten formeget. Jeg troer heller ikke, det er sandt, hvad der blev ytret af den ærebe Rigsdagsmand for Præsts Amts 6te Valgkreds, at det vil være temmelig ligegyldigt, om en Rævningeretssamling varer et Par Dage kortere eller længere, naar den først er kommen sammen (H. Hage: Ikke nogle Dage, men nogle Timer!) . . . ja, det er rigtigt, at han sagde, at det var ligegyldigt, om den varede nogle Timer meer eller mindre, men jeg troer at turde udtale, at her ikke vilde blive Spørgsmaal om Timer, men virkelig om Dage. Dersom man blot vil gennemlæse det Kapitel i Lovudkastet, der handler om Hovedforhandlingen for Rævningeretten, saa vil man snart komme til den Erkjendelse, at det maa være en meget ubehydelig og klar Sag, som ikke skulde tage det Meste af en Dag, inden den blev færdig, og dersom Resultatet skulde blive, at flere Sager skulde henlægges til Rævningeretten, saa vil der derfor ikke blive Tale om flere Timer, men om flere Dage. Hensees der nu navnlig til, at Rævningerne vel skulle have Befordringsomkostningerne frem og tilbage godtgjorte, men ikke Diæter, og at de altsaa skulle leve paa fremmed Sted for egen Regning, troer jeg, det vil være indlysende, at det ikke er en ligegyldig Ting, om Rævningerne, saaledes som den ærebe Rigsdagsmand for Præsts Amts 6te Valgkreds ifølge sine statistiske

Beregninger troede at kunne forudsætte, kun skulde være samlede et Par Dage eller i 8 à 10 Dage. Jeg troer netop, at der vil være Mange, for hvem det ikke vil være noget særdeles stort Offer for 2 à 3 Dages Tid at løsrive sig fra deres vante Dont, fra deres Forretning og Beskæftigelse, men at det først da vil blive et tungt og byrdefuldt Offer, naar de i længere Tid skulle være borte fra Hjemmet og deres Forretninger.

Spvad Ordningen af Anklagemagten angaaer, skal jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg finder mig særdeles tilfredsstillt ved den Maade, hvorpaa man har henlagt Beslutningen om Anklage i de Sager, i hvilke Forundersøgelse har fundet Sted, og som skulle ind for Rævningeretten, til den Dommer, som har lebet Forundersøgelsen. Om Sagen i andre Tilfælde kunde ordnes paa en noget simplere Maade end foreslaaet i Udkastet, derom skal jeg for Diebliffet ikke udtale mig nærmere, men jeg troer dog at burde gjøre den Bemærkning, at naar det fra flere Sider er omtalt, at man har lagt for Meget paa Overanklageren, og at et for stort Ophold vil forarsages derved, at den Mand, til hvem man ved mange Leiligheder skal henvende sig, boer saa langt borte, da turde disse Yttringer tildeels beroe paa, at man ikke har været opmærksom paa, hvad der vel ikke er udtalt i selve Lovudkastet, men, saavidt jeg mindes, findes udtalt i Motiverne, at hvor der i Udkastet tales om Overanklageren, der menes Overanklageren eller hans 7 Medhjælpere, der ere fordeelte over det hele Land, saaledes at dette Hensyn, at Overanklageren ikke er tilstede, ikke kan paaberaabes paa den Maade, som steet er. Forsaavidt det hedder i § 133, at Overanklageren skal indføre i Anklagebeslutningen blandt Andet de Lovbestemmelser, der ansees anvendelige, da forekommer det mig ikke klart af det Følgende i Udkastet, hvorvidt Retten skal være bunden ved denne Angivelse af Lovbestemmelser; jeg antager ikke, at Retten er bunden til de Lovbestemmelser, der findes nævnte i Anklagebeslutningen, uden forsaavidt at der ikke kan være Tale om at dømme den Paagjældende for en større Forbrydelse end den, hvorfor han er sigtet, men det kunde maastee være henfigts-